

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
ÎNCHEIERE

10 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată, în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Eremciuc Ghenadie, Talpă Boris,

a examinat, fără citarea părților, admisibilitatea recursurilor declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia și de către avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului Curleac Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui

Curleac Oleg xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.01.2021 – 28.06.2022;

Instanța de apel: 15.09.2022 – 01.11.2022;

Instanța de recurs: 13.01.2023 – 10.04.2024.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătorei Cimișlia, sediul Leova din 28 iunie 2022, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Curleac Oleg a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 an.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Curleac Oleg, la 07 decembrie 2020, aproximativ la ora 17:00, nefiind deținător de permis de conducere a mijloacelor de transport, a condus, mijlocul de transport de model „Volkswagen Golf”, cu număr de înmatriculare xxxx , pe traseul din s. Borogani r-nul Leova, intenționat a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, și anume: art.14 pct. a) RCR - Conducătorul de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehicul dacă a consumat băuturi alcoolice, droguri sau alte substanțe contraindicate conducerii, se

află sub influența preparatelor medicamentoase care conduc la reducerea reacției; a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Fiind stopat pentru verificarea actelor de către colaboratorii poliției. În procesul verificării actelor, Curleac Oleg, prezenta semne evidente că se află în stare de ebrietate. Întru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate, conducătorului auto i-a fost propus să treacă testarea alcoolscopice și în rezultatul măsurării concentrației de alcool în aerul expirat cu aparatul etil test de tip „Drager”, pe suport de hârtie, nr. 9240 din 07.12.2020, s-a stabilit că în aerul expirat concentrația de alcool este de 0,60 mg/l, ce potrivit art.134¹² alin.(3) Cod penal, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Acțiunile inculpatului Curleac Oleg au fost încadrate în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, după indicii calificativi – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiune săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

3. Ne fiind de acord cu soluția primei instanțe, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu adoptarea unei noi soluții prin care inculpatului Curleac Oleg în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

Acuzatorul consideră că, pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, or, pedeapsa aplicată de prima instanță, nu va contribui la realizarea scopului pedepsei penale și anume corectarea și reeducarea persoanei care a comis infracțiunea dată, precum și curmarea și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, reieșind din faptul că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior a fost condamnat, din care motive, se apreciază că aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei pentru această categorie de infracțiune nu va atinge scopul pedepsei penale.

3.1. Avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului, a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu adoptarea unei noi soluții prin care lui Curleac Oleg să-i fie stabilită pedeapsa neprivativă de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea apelului a indicat, că prima instanță i-a stabilit o pedeapsă prea aspră și consideră că urmează să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ținând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a înaintat cerere de examinare a cauzei penale în baza art.364¹ Cod de procedură penală, astfel că la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a acordat deplină eficiență principiilor de aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal, în coroborare cu prevederile art.76, 78 Cod penal, din care motiv consideră că urmează să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 noiembrie 2022, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Curleac Oleg în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal.

Verificând aspectele de drept operate de prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Curleac Oleg, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță a elucidat toate circumstanțele importante pentru stabilirea unei pedepse echitabile.

În acest sens, cu referire la prevederile art.61 alin.(1) și (2) Cod penal, instanța de apel a menționat că, inculpatul Curleac Oleg a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii, care în conformitate cu art.16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, și care prevede pedeapsa cu închisoare de până la 1 an. În urma recunoașterii vinovăției și judecării cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, inculpatul a beneficiat de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă cu închisoare, prevăzută de lege.

În opinia instanței de apel, prima instanță a ținut cont și de personalitatea inculpatului, motiv din care și a ajuns la concluzia de a stabili acestuia pedeapsa sub formă de închisoare, prevăzută pentru comiterea infracțiunii în cauză, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite.

Instanța de apel a respins argumentele procurorului în partea dezacordului acestuia cu aplicarea de către prima instanță a prevederilor art.90 Cod penal, menționând că, la acest aspect, soluția primei instanțe este corectă.

Cu referire la alegațiile părții apărării invocate în cererea de apel privind dezacordul individualizării pedepsei penale, instanța de apel le-a considerat nefondate, reținând că temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu se constată, or toate circumstanțele cauzei au fost luate în considerație de către prima instanță la stabilirea pedepsei, ținând cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea cu o treime a limitei de pedeapsă cu închisoare prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror, prin care, invocă prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare într-un alt complet de judecată.

În dezvoltarea argumentelor recursului, susține că instanțele de fond au interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale, neîntemeiat și nemotivat au aplicat prevederile art.90 Cod penal, astfel, instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, nu au indicat care sunt

circumstanțele atenuante sau circumstanțele importante și care sunt efectele acestora și dacă acestea permit condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei.

Susține că instanțele de fond nu au respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpatul.

5.1. Avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs, solicită casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Curleac Oleg să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În dezvoltarea argumentelor recursului, invocând aceleași motive indicate în cererea sa de apel, apărarea susține că, instanța de apel nu a individualizat pedeapsa stabilită inculpatului potrivit prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, fapt ce a determinat stabilirea unei pedepse inechitabile, or, la stabilirea pedepsei penale, instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele săvârșite, a înaintat cerere de examinare a cauzei în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală.

Apărarea mai subliniază că, sancțiunea art.264¹ alin.(4) Cod penal prevede pedepse alternative, iar instanța de apel urma să se expună asupra imposibilității aplicării muncii neremunerate în folosul comunității.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că, recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Din textul recursurilor declarate rezultă că procurorul critică decizia instanței de apel în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, iar partea apărării își exprimă dezacordul asupra modalității individualizării pedepsei, precum și cele ce țin de executarea acesteia, și anume că, în viziunea sa, instanțele greșit au individualizat pedeapsa aplicată, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prea aspră, argumente ce se subscriu temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse

recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiul pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, completul de judecată consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, iar instanțele de fond și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art.264¹ alin.(4) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată astfel – ca să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și cu stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Cu referire la dezacordul procurorului privind aplicarea de către prima instanță a suspendării condiționate a executării cu închisoare și menținerea acestei soluții de către instanța de apel, completul de judecată ține să sublinieze, că în conformitate cu art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probațiune.

La caz, analizând hotărârile emise, instanța de recurs atestă că atât prima instanță cât și instanța de apel au indicat motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, argumentând corect și complet respectiva soluție prin prisma gradului de calificare a infracțiunii, pedepsei prevăzute de sancțiunea art.264¹ alin.(4) Cod penal, procedura de examinare prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală care a influențat reducerea limitelor de pedeapsă precum și s-a ținut cont de personalitatea inculpatului, atitudinea acesteia față de fapta comisă.

Astfel, instanța de recurs apreciază că argumentele recurentului în această parte sunt declarative și neîntemeiate, și nu pot răsturna raționalitatea modului de executare a pedepsei cu închisoare, stabilit de către prima instanță.

Conform art.7 alin.(1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere

statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Art.75 alin.(1) Cod penal stipulează că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Analizând temeinicia solicitării apărării privind necesitatea aplicării în privința inculpatului Curleac Oleg a unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege, completul de judecată menționează, că aceasta nu poate fi reținută, deoarece sub aspectul individualizării pedepsei penale, soluția instanței de apel este întemeiată și legală.

Potrivit practicii judiciare, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

În continuare, completul de judecată mai menționează că nu pot fi reținute nici argumentele apărării prin care se invocă faptul, că circumstanțele examinării cauzei în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, precum și căința sinceră, ar condiționa aplicarea în privința acestuia a unei pedepse de altă categorie, și anume, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece din conținutul deciziei recurate rezultă că instanța de apel menținând sentința primei instanțe la capitolul individualizării pedepsei penale, a reținut că această instanță a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art.7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art.75 alin.(1) Cod penal, inculpatul beneficiind și de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de sancțiunea normei de drept încălcate, în conformitate cu art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, și întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin pedeapsa sub formă de închisoare, prevăzută pentru comiterea infracțiunii în cauză, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite.

În contextul celor expuse mai sus, instanța de recurs reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului Curleac Oleg, pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a comis erori de drept ce ar afecta soluția, pedeapsa aplicată și modul de executare a acesteia fiind corect stabilite, cu respectarea exigențelor legii, iar alegațiile recurenților sunt vădit neîntemeiate.

Astfel, din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă cert motivele pentru care a fost menținută sentința, instanța de apel respectând și prevederile art.art.414 alin.(1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală.

În hotărârea adoptată, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază

soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4.1. din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin.

În cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Față de cele ce preced, completul de judecată consideră că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept semnalate de recurenți, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Curleac Oleg, a fost aplicată în limitele legii.

Generalizând raționamentele mai sus nominalizate, completul de judecată concluzionează că, temeiul de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu este incidente speței, hotărârea atacată fiind legală și întemeiată, iar recursurile declarate, sunt inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Inadmisibilitatea recursurilor declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia și de către avocatul Șcheau Igor în numele inculpatului Curleac Oleg, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 01 noiembrie 2022, în cauza penală în privința lui *Curleac Oleg xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Talpă Boris